

עין משפט
נר מצוה

אין צדין פרק שלישי ביצה

מסורת הש"ס

א) שנת קטל וחילן נאל.
ב) שנת מהל' (ג) ליל גרסא.
ד) זמני תוכר מתחילת כלי-
ט) (מפרט בעלת פ"ט מ"ח)

הגהות הב"ב

א) נ"ב ונ"ג ה"א וזמני
עמו מ"ג וכו' ככל עמנו:
ב) ס"ט מ"ב מ"ג ד"ב ה"א
מורב"ב י"ט:

גליון הש"ס

נ"ב י"ט מוקצה לחצי
שבת. ע"י שנת מ"ג ע"א
מ"ב ד"ה ג' ע"ב ע"ג ודף
מ"ג ע"ב מ"ג ד"ה י"ט
ע"ג וכתלן דף ע"ג ע"ב
מ"ג ד"ה ג':

לענין רש"י

מפרש"י. אפרסקין.
קרוין גרוגרת. אפרסקין.
מפרש"י.

מוסף רש"י

רש"י ר"י יהודה ור'
שמשון שמשון ונחמן
מומין בירושל' שאם נולד
היום, הוא וימיו יבנו
שדה מן המוכן, ומתבר
לנכר ממנו בירושל', דלא
דמי כמתקן בירושל', דלא
למתקן בלביבא (שבת
ע"ג). דלפי האיסור נולד
ע"י זיוט מום שמשון
למוקצה היה בין השמשות
מתקן איסור קרוין בחיך,
עמו אם נולד היום וזמנו
אזל מן היום. והאמר רב
משולם דהא נכמי אמו
היה מוקן אבא אמו ומתבר
לנכר איש קרוין עד שילד
וישולד הרי מומו עמו
ובלתי שבתן וכו'. ורובו
ואי דיתבר דייני התם,
והואו כשעת ליה מיד
(שבת ק"ד). היה אובל.
רבותא משמע דאפי' רבי
הוא אכל ואלו ספיין
לדפקותיה אפי' דעתיה
נא (שבת ת"ה). וכן
אתה מוצא בו. ואפי'
דתי חז' אל שעתא ויפילי
נכתיא לא מתקלפי מימי
היאל וקלפתיא אפרי.
הברושן קרוין י"ט.

רבינו חננאל

המים והמירוריו מיד.
איכא דאמרי אין מוקצה
אמר לו, נימא מסייע
ליה, ושון שאם נולד
וממו עכו כו'. ויתביח
היה אובל עעביש
והזיוט והעלן לגג
לעשות מהן צימוקין. לא
יאכל מהן בשבת עד
שיזוכו ויאכר בעת
שהתירו יהיו מוכנים
לשבת, וכן אפרסקין
כו'. ולא מיתקבא אלא
בזמן דאיתו וזאתו
והדר איתו, וא"ת כל
דבר שהיה ראוי לאכילה
אפי' שבתה אם אור
וזכרה בכשרותו עומד
ולא (נראה) [נראה] למה
(רובע) [הצריך] להוסיף,
ואי מאי ש' מוקצה,
ולא מוכין על דבר
איתן כמותן שון עשיתי.

רבינו חננאל

המים והמירוריו מיד.
איכא דאמרי אין מוקצה
אמר לו, נימא מסייע
ליה, ושון שאם נולד
וממו עכו כו'. ויתביח
היה אובל עעביש
והזיוט והעלן לגג
לעשות מהן צימוקין. לא
יאכל מהן בשבת עד
שיזוכו ויאכר בעת
שהתירו יהיו מוכנים
לשבת, וכן אפרסקין
כו'. ולא מיתקבא אלא
בזמן דאיתו וזאתו
והדר איתו, וא"ת כל
דבר שהיה ראוי לאכילה
אפי' שבתה אם אור
וזכרה בכשרותו עומד
ולא (נראה) [נראה] למה
(רובע) [הצריך] להוסיף,
ואי מאי ש' מוקצה,
ולא מוכין על דבר
איתן כמותן שון עשיתי.

דאסו. בין השמשות: ואדמו. בשבת שפגלו עליהן ומתמו
והדר אסו ששפוט השמש וקא מיבעיא להן ק' שפחא לשתקו צכור
אמרה לכו טולי יומא או לא: נימא האי צכור מעיקרא. בין השמשות
היה חזי לשחוט את אמו והוא נאכל בין תם בין בעל מום לפי שאין
צכור קרוס אלא צלדמו דכתיב

אשר יולד בנקרך וגו' (דברים עו):
אדמיס ליה. שהיה בחקת צכור
תם ואסור עד שיראה מומו:
דיסבי דייני תם. כשנולד וכפוטרו
את הרחם ראו את מומו דלא
הוקפא כלל: היה אובל עעביש
והזיוט. רבותא נקט דלא תימא

כיון דאובל והולך לא יבטיע הזמנה
וכן מפרט שפרק שלישי דשבת
בזירה שהסיקוה (דף מה): עעביש
קרוין גרוגרת: אפרסקין. מפרש"י
כלע"י: מושין. קרוין י"ט: אי דאסו.
בין השמשות: למס לי הומנא. הא
ודאי כיון דחזא צכו דכבו דעמיה

עלוייהו שהרי לא הוקפו אלא ליבש
ואי דלא אסו כי אזמין לכו מאי הו.
הא לא חזי לאכילה ולא מהניא לכו
הזמנה דהוה ליה כמותין עלים ואבנים
לאכילה שאין צריה אכולתא: וכו'
סומא דלא ידע אי חזו אי לא חזו.

ובי תימא הך הזמנה דקתני כגון
דטורח הוא לו לעלות אליהן ולרחות
אם יבשו אם לאו ואינו ידע אם לרזין
אם לא לרזין ומכין בהזמנה ואומר
הריני אובל מהן למחר אם לרזין הן
ואשמעין אי לאו דאזמיניהו מתחילת

כיון דלא הוה ידע עהין לרזין לא
הוה אמרין דעמיה לעלייהו ואסורים
לאכול אפילו מלאין לרזין: והאמר רב
כהנא מוקפא. של גרוגרת ומזוכין הן
שיבש. מצעוד יוס: ואין הכעלים
מכירין זו. אין הכעלים יודעים שביש
שלא דקדקוה מצעוד יוס ולמחר
מלאהו שיבש היה מלאהמול: מוסר.

דכי חסוק מעיקרא לא חסוקיה אלא
ליבש והרי יבש והוכין מצעוד יוס כך
פיגש רב אחאי בשאלותיה: שלו: אלא
לאו דאסו ואדמו והדר אסו. ע"כ
לא מתוקמא לא הזמנה אי לאו להכי
דאזמין לכו דאם ידמו למחר ויתקנו

לכו ביום יאכל מהן: ה"ג אלא מאי
יש מוקפא כי אזמין לכו מאי הוי.
הזמנה דקדוס הקלפא מאי מהניא
כלל הזמנה נמי מוכינה ויעמדין אין
והאיסור כה אחרי כן: ה"ג אלא דאסו
ולא אסו. צכור עסקין שיבשו ולא
כל זכין: דאיכא אינשי דאכלו ואיכא
דלא אכלו. ואנטרין ליה לגלוי

דעמיה אי אכלו אי לא אכלו: הא
שמש. דאין מוקפא לחצי שבת: משולין
ועדשים. שאנו מושלין ביום טוב:
מעיקרא. בין השמשות: חזו לכוס.
מיון. כל דבר הנאכל חי קרי אפילו
כוסס: אדמו לכו. כל זמן שזמתיין:

הזמנה דקדוס הקלפא מאי מהניא
כלל הזמנה נמי מוכינה ויעמדין אין
והאיסור כה אחרי כן: ה"ג אלא דאסו
ולא אסו. צכור עסקין שיבשו ולא
כל זכין: דאיכא אינשי דאכלו ואיכא
דלא אכלו. ואנטרין ליה לגלוי
דעמיה אי אכלו אי לא אכלו: הא
שמש. דאין מוקפא לחצי שבת: משולין
ועדשים. שאנו מושלין ביום טוב:
מעיקרא. בין השמשות: חזו לכוס.
מיון. כל דבר הנאכל חי קרי אפילו
כוסס: אדמו לכו. כל זמן שזמתיין:

הזמנה דקדוס הקלפא מאי מהניא
כלל הזמנה נמי מוכינה ויעמדין אין
והאיסור כה אחרי כן: ה"ג אלא דאסו
ולא אסו. צכור עסקין שיבשו ולא
כל זכין: דאיכא אינשי דאכלו ואיכא
דלא אכלו. ואנטרין ליה לגלוי
דעמיה אי אכלו אי לא אכלו: הא
שמש. דאין מוקפא לחצי שבת: משולין
ועדשים. שאנו מושלין ביום טוב:
מעיקרא. בין השמשות: חזו לכוס.
מיון. כל דבר הנאכל חי קרי אפילו
כוסס: אדמו לכו. כל זמן שזמתיין:

הזמנה דקדוס הקלפא מאי מהניא
כלל הזמנה נמי מוכינה ויעמדין אין
והאיסור כה אחרי כן: ה"ג אלא דאסו
ולא אסו. צכור עסקין שיבשו ולא
כל זכין: דאיכא אינשי דאכלו ואיכא
דלא אכלו. ואנטרין ליה לגלוי
דעמיה אי אכלו אי לא אכלו: הא
שמש. דאין מוקפא לחצי שבת: משולין
ועדשים. שאנו מושלין ביום טוב:
מעיקרא. בין השמשות: חזו לכוס.
מיון. כל דבר הנאכל חי קרי אפילו
כוסס: אדמו לכו. כל זמן שזמתיין:

הזמנה דקדוס הקלפא מאי מהניא
כלל הזמנה נמי מוכינה ויעמדין אין
והאיסור כה אחרי כן: ה"ג אלא דאסו
ולא אסו. צכור עסקין שיבשו ולא
כל זכין: דאיכא אינשי דאכלו ואיכא
דלא אכלו. ואנטרין ליה לגלוי
דעמיה אי אכלו אי לא אכלו: הא
שמש. דאין מוקפא לחצי שבת: משולין
ועדשים. שאנו מושלין ביום טוב:
מעיקרא. בין השמשות: חזו לכוס.
מיון. כל דבר הנאכל חי קרי אפילו
כוסס: אדמו לכו. כל זמן שזמתיין:

הזמנה דקדוס הקלפא מאי מהניא
כלל הזמנה נמי מוכינה ויעמדין אין
והאיסור כה אחרי כן: ה"ג אלא דאסו
ולא אסו. צכור עסקין שיבשו ולא
כל זכין: דאיכא אינשי דאכלו ואיכא
דלא אכלו. ואנטרין ליה לגלוי
דעמיה אי אכלו אי לא אכלו: הא
שמש. דאין מוקפא לחצי שבת: משולין
ועדשים. שאנו מושלין ביום טוב:
מעיקרא. בין השמשות: חזו לכוס.
מיון. כל דבר הנאכל חי קרי אפילו
כוסס: אדמו לכו. כל זמן שזמתיין:

הזמנה דקדוס הקלפא מאי מהניא
כלל הזמנה נמי מוכינה ויעמדין אין
והאיסור כה אחרי כן: ה"ג אלא דאסו
ולא אסו. צכור עסקין שיבשו ולא
כל זכין: דאיכא אינשי דאכלו ואיכא
דלא אכלו. ואנטרין ליה לגלוי
דעמיה אי אכלו אי לא אכלו: הא
שמש. דאין מוקפא לחצי שבת: משולין
ועדשים. שאנו מושלין ביום טוב:
מעיקרא. בין השמשות: חזו לכוס.
מיון. כל דבר הנאכל חי קרי אפילו
כוסס: אדמו לכו. כל זמן שזמתיין:

הזמנה דקדוס הקלפא מאי מהניא
כלל הזמנה נמי מוכינה ויעמדין אין
והאיסור כה אחרי כן: ה"ג אלא דאסו
ולא אסו. צכור עסקין שיבשו ולא
כל זכין: דאיכא אינשי דאכלו ואיכא
דלא אכלו. ואנטרין ליה לגלוי
דעמיה אי אכלו אי לא אכלו: הא
שמש. דאין מוקפא לחצי שבת: משולין
ועדשים. שאנו מושלין ביום טוב:
מעיקרא. בין השמשות: חזו לכוס.
מיון. כל דבר הנאכל חי קרי אפילו
כוסס: אדמו לכו. כל זמן שזמתיין:

ב"ע. ואם נולד בו מום ב"ע כו היה ר"ש כן יומי אומר אין זה
מן המוכן ואפילו עבר ובקרו לא ישחוט שהוא כמתקנו לגמרי: ושון
כו. אלג כו היו מודים מוקפא שלפנינו ר' יהודה ור"ש שאם נולד
היום וזמנו עמו שזה מן המוכן שאין בזה משום תקון ומשום דין שלא
הימה בו חוקת איסור מעולם וכדמוקין
לה לקמן כגון דתיבי דייני תם:
אכא פני. על אינו קאמר: מוקר.
ושחוטו לכמהלה: כוסיה ודכה
מספספא. דלכמהלה שרי: מדקתי
לה כספסא ככו. כזרייתא דלעיל
דנרטי שמעון בן מנסיא: אין
מעקרין. לכמהלה שחוטתן אין זה
מן המוכן. משמע אפילו דיעבד אינה
הכנה ועוד מדפלגיניהו לתרי בני:
שזה מן המוכן אפילו לכמהלה. קאמר
דמוקן לבקרו דאי דיעבד קאמר
שנולד מוכן מוכן לשחוטו קאמר אלא
פלגיניהו לתלת בני לתנייה להך ספסא
צכרי רישא ולעריניהו ולתניניהו הכי
נולד בו מום מערב יום טוב או
שנולד הוא וזמנו עמו אין מעקרין
אזמין ביום טוב דלהוי משמע לכמהלה
הוא דלא הא דיעבד שפיר דמי:
ואיניס מפניא כדריהו גרוגרתין: מכמים
אומרים אין זה מן המוכן. אפילו
דיעבד וכה ר' שמעון היא דשמעין
ליה אין רזאין מומין וכיון דנהיך
תמרי ערב ומני לכו איכא למימר
דנולד הוא וזמנו עמו דשרי דיעבד
קאמר כרב נחמן וקשיא לחצי
דשמעיה לרבנן כר רב הונא מהך:
ואלא קשיא ספסא. דלעיל דמסייעא
ליה לרבנן וזמני מנייהו סמיכין:
ספסא. דלעיל: אלא כר אוכמי הוא.
מכא אפסא מנייהו סמיכין בו שהיה
גורס מנייהו ומשמה ומשכשך: דיקא.
כי הך דלייתי רב אשעיה: אי נימא
שאין מומין. מתחילת כלל שלא היה
בו שום מום: לריבא למימר.
דנמיה וכי לרין היה רבי שמעון
לומר לר' יהודה כן מחלוקתו כן והלא
רבי יהודה אית ליה מוקפא ויהי דרזאין
מומין סבירא ליה האי מיהא אסור
דמוקפא הוא: ליה זה מן המוכן.
אפילו דיעבד ומשמהו כן כרמין
ושון שאם נולד הוא וזמנו עמו שזה
מן המוכן דיעבד קאמר: יש מוקפא
לחצי שבת. משום חזי שבת אם
הוקפא בחליו מי הוי מוקפא לכולי
שבת אם לא: סידי דמי. מכדי סתם
מוקפא היינו גרוגרות ומזוכין שמעלה
אותן על מנת ליבשן ומקפא אותן
לכן ומשמחילין ליבשן אין רזאין
לאכילה עד שיבשו לגמרי והא מתי
שבת דקא אמרת היכי מספסא לך:
אי דאסו. שנמרה מלאכתן בין
השמשות אסו ואין כאן אפילו חזי
שבת בהקפאה כלל: ואי דלא אסו.
בין השמשות ודאי אסורין דאין כאן
הכנה מצעוד יוס ומאן דלית ליה
דכתיב ביום הששי והכינו את
אשר יבואו (שמות טו): לא לריבא

ב"ט ר' שמעון אומר אין זה מן המוכן וישוין
שאם נולד הוא וזמנו עמו שזה מן המוכן
דרש רבה בר רב הונא נולד הוא וזמנו עמו
מבקרין אותו ב"ט לכמהלה א"ל רב נחמן
אבא תני יאם עבר ובקרו מבקר ואת אמרת
מבקרין אותו לכמהלה אמר אביי כותיה
דרבה בר רב הונא מסתברא מדקתני
תלתא בני נולד בו מום מערב יום טוב
אין מבקרין אותו ביום טוב לכמהלה
הוא דלא הא דיעבד שפיר דמי נולד בו
מום ביום טוב ר' שמעון אומר אין זה מן
המוכן דאפילו דיעבד נמי לא והדר תני
ושון שאם נולד (כו) וזמנו עמו שזה מן המוכן
דאפילו לכמהלה נמי והא כי אתא רב אושעיה
אתא ואייתי מתניתא ביריה בין שגולד
בו מום מערב י"ט ובין שגולד בו מום ב"ט
חכמים אומרים אין זה מן המוכן ואלא קשיא
הך ההיא אדא בר אוכמי היא דמשבש ותני
אמר רב נחמן בר יצחק מתני' נמי דייקא
דקתני ר' שמעון אומר כל שאין מומו ניכר
מערב י"ט אין זה מן המוכן מאי אין מומו ניכר
אילימא שאין מומו ניכר כלל שפוטא צריכא
למיורא אלא דלא אתחיו לחכם מערב י"ט
אם מום קבוע אם מום עובר קתני מיהת אין זה
מן המוכן שמע מינה בעי מיניה (ט) הלל מרבא
י"ט מוקצה לחצי שבת או אין מוקצה לחצי שבת
היכי דמי אי דאחיו בין השמשות אחיו אי
דלא אחיו לא אחיו לא צריכא דאחיו והדר
אדחי והדר אחיו מאי א"ל יש מוקצה איתביה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
ומאמי נימא האי בכור מעיקרא הוה חזי אגב
אמיה אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי

כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי
כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי

כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי
כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי

כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי
כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי

כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי
כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי

כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי
כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי

כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי
כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי

כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי
כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי

כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי
כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי

כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי
כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי

כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי
כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי

כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי
כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי

כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי
כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי

כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי
כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי

כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי
כגון דיתבי דייני תם איכא דאמרי אמר ליה
אין מוקצה לחצי שבת לימא מסייע ליה
ושון שאם נולד וזמנו עמו שזה מן המוכן
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמיה
אתיליד ליה אדחי ליה אחויה לא ספסא
אשתרי ליה אמר אביי ואיתמא רב אחרי

כג א ב מ"י מ"י מ"י מהל'
י"ט הלל ד טול
ש"ע א"ת מ"י תלם ספסא
ט:
בר ג ט"ש"ע א"ת מ"י ט'
ספסא ג ופוסין רשע
ספסא ט':
בה ד ט"ש"ע א"ת מ"י ט'
ט: ספסא ד
כו ה ט"ש"ע טס ספסא
ט:

רבינו חננאל
בירושל' רבן שמעון
אמר אין זה מן המוכן,
רשין שאם נולד והכין
עמו שזה מן המוכן.
רש רבה בר רב הונא,
נולד בירושל' וזמנו עמו
מבקרין אותו לכמהלה
בירושל' אמר אביי כותיה
מסתברא, מדקתני תלתא
כבי כמריהו, נולד בו
מום מערב ירוש' אין
מבקרין אותו בירוש'
לכמהלה, את רישא
שפיר דמי, נולד בו מום
בירוש' ר' שמעון אומר
אין זה מן המוכן.
דאפילו דיעבד נמי לא,
רשין שאם נולד והכין
עמו שזה מן המוכן
(דאפי' לכמהלה נמי).
ודחינן להא מכתנתא
דאיתיר ר' הירשעיא ומי
בין שגולד בו מום
וכן שגולד בו מום
ירושל' חכמים אומרים אין
ירושל' מן המוכן, דייק ר'
נחמן מוקפא לה לתמני'
כותיה, מדקתני ר'
שמעון אומר כל שאין
מומו ניכר מערב ירוש',
דליכא לסייע האי
דקתני כל שאין מומו
ניכר דלא חזי ביה מום
מערב ירוש'.
(דקטני טיטאן) ירוש',
אלא בעלמא דהוה כיה
מום מערב ירוש' ולא
ניכר לחכמי א"י מום
עובר א מום קבוע א"י,
וקתי [בלשון] חכמים,
ש"מ והלכתא כותיה,
מירושל' מלמד א"י
אתה עובדא קימו ר'
אמר וסבר למומר ר'
יהודה ור' שמעון הלכה
כר' יהודה, איתני ר'
אשעיה מתניתא דרבי
קפרא מדרוסא ותנא,
חכמים אומרים כל
שאין מומו (שמשון)
ניכר מערב ירוש', ולא
התירו מופחא אלא ביום
טוב אינו סוכן, וקבילא
יתור ביה, הוא דמניא
תלתא כבי אוקינא
לארא בר אוכמי
דמשבש ותני, ולומר
משבשבת ותני ולא
סמיכין עלה. בעא מיניה
הלל מרבה יש מוקצה
לחצי שבת. כגון עעביש
שהוי לילי שבת אזמין
לאכילה, כמשו ואתן לא
עעביש ולא מעיקרין
ודחי, נשבה בתן רוח
כל חזיו, ועששו ספסא
ריוס כמי צימוקין
ייאווין לאכילה מאי,
כיון שזמנו מתחילת
ריוס הוו להו מוקפא,
איני דרא [חזין] השתא
איתו, אי לא אמר ליה
יש מוקצה, וירושלמי אלא
אסור משום מוקפה אלא
האניס ועעביש, אי

רבינו חננאל
בירושל' רבן שמעון
אמר אין זה מן המוכן,
רשין שאם נולד והכין
עמו שזה מן המוכן.
רש רבה בר רב הונא,
נולד בירושל' וזמנו עמו
מבקרין אותו לכמהלה
בירושל' אמר אביי כותיה
מסתברא, מד